

Hoe worden de gaven in het Nieuwe Testament gerubriceerd?

We ontvangen in het Nieuwe Testament geen systematische uiteenzetting over de charismata.

Het is belangrijk dat we eerst vaststellen wat precies met het woord gave bedoeld wordt. Het Griekse woord voor gave: charisma, heeft een heel scala van betekenissen. Het is eigenlijk een heel gewoon woord voor cadeau of geschenk. Het is in de oudheid ook wel gebruikt voor gratificatie of zakgeld.

In het Nieuwe Testament wordt het woord gebruikt voor allerlei dingen die wij gratis ontvangen. Daar valt ook onder het grote pinkstergeschenk, de Heilige Geest.

In het Nieuwe Testament is dit woord opgenomen om er allerlei dingen die wij gratis van God ontvangen mee aan te duiden.

Over het aantal gaven dat in het Nieuwe Testament genoemd wordt, verschillen de geleerden. Ridderbos noemt er achttien, Du Toit komt tot een totaal van negentien gaven. Verschillende zaken worden als een charisma aangeduid. In Romeinen 6:23 wordt het eeuwige leven een charisma genoemd. Paulus noemt in 1 Corinthiërs 7:7 de ongehuwde staat een charisma. Gods vrijspraak wordt als een genadegeschenk beschreven (Rom. 5:15-16). Het geloof wordt ook een gave van God genoemd (Ef. 2:8). Alles wat wij onverdiend als een gave van God ontvangen, kan een charisma genoemd worden. Maar nu zijn er bepaalde gaven die betrekking hebben op de opbouw van het geloof en van de kerk. Aan deze charismata geeft het Nieuwe Testament aparte aandacht.

We vinden in het Nieuwe Testament vijf gedeelten waar de gaven van de Geest ter sprake komen:

Rom.12:6-8	1 Cor.12:8-11	1 Cor.12:28	Ef. 4:11	1 Petr. 4:11
profetie	wijsheid	apostelen	apostelen	preken
geloof	kennis	profeten	profeten	dienen
dienen	geloof	leraars	evangelisten	
leren	genezen	wonderen	herders	
leiden	wonderen	helpen	leraars	
vermanen	profetie	genezen		
barmhartigheidsbetoon	onderscheiding van geesten	besturen		
	talen	talen		
	interpretatie van talen			

Wanneer we uit de verschillende lijsten de gaven die de Geest aan de gemeente geeft onder elkaar plaatsen, krijgen we het volgende beeld:

- apostelen (1 Cor. 12:28; Ef 4:11)
- profeten (Rom. 12:6; 1 Cor. 12:10,28; Ef. 4:11)
- leraars (Rom. 12:7; 1 Cor. 12:28; Ef 4:11);
Bij deze eerste drie gaven wordt door Paulus uitdrukkelijk gesproken van: 'ten eerste', 'ten tweede', en 'ten derde' (1 Cor. 12:28). Dit wijst erop dat we hier met zeer prominente gaven te doen hebben.
- evangelisten (Ef. 4:11; vgl. 2 Tim. 4:5)
- dienstbetoon of het dienen (diakonia: Rom. 12:7; 1 Petr. 4:11)
- het uitdelen of het bewijzen van barmhartigheid (Rom. 12:8)
- het leiding geven, het besturen (Rom. 12:8; 1 Cor. 12:28)
- het vermanen (Rom. 12:8; 1 Petr. 4:11)
- de gave van wijsheid (1 Cor. 12:8)
- de gave van kennis (1 Cor. 12:8)
- de werking van krachten (1 Cor. 12:10; 12:28)
- de gave van genezing (1 Cor. 12:9,28)
- de gave van het spreken in talen (1 Cor. 12:10,28)
- de gave van uitleg of vertolking (1 Cor. 12:10,28)
- de gave van onderscheiding van geesten (1 Cor. 12:10)
- opzieners (Fil. 1:1)
- ouderlingen (1 Tim. 5:17)
- diakenen (Fil. 1:1; 1 Tim. 3:8,12)
Dan vinden we ook nog gaven buiten de hierboven genoemde lijsten in andere gedeelten van het Nieuwe Testament.
- het onderricht geven in het Woord (Gal. 6:6)
- het leiding geven in de Here (1 Thess. 5:12)
- het terechtwijzen (1 Thess. 5:12).